

stadkommunerne og Amtskommunerne. Men er dette Tilfældet, saa tror jeg virkelig, at det vil være et tvivlsomt Gode for det prægraverede Landbrug. Land- og Vignings-skatten udgør omtrent 1,900,000 Kr., hvoraf 100,000 Kr. kommer fra Kjøbenhavn, og omtrent 100,000 Kr. fra Købstæderne, medens 1,700,000 Kr. kommer fra Landet. Hvis man nu foretager en saadan almindelig Overdragelse, ved hvilken Beløbet bliver fordelt mellem Kommunerne, vil Kjøbenhavn og Købstæderne først saa en betydelig Del af Skatten til Afholdelse af deres Udgifter, og dernæst vil jo en Del af det Skatte-Beløb, som Land-Kommunerne saa, blive anvendt til Rettelse af Formue- og Indtægtskatten, hvilket dog heller ikke er den rette Mening med en Reform i den Retning. Dertil kommer jo det, at en saadan Foranstaltning uundgaelig vil virke til en Befæstelse af Hartkornskatten, hvilket ikke er gunstigt for en grundig Reform paa dette Punkt. Noget anderledes vil Sagen naturligvis stille sig, naar Overdragelsen skal være ment som en Tilbagegivelse til Skatteherne. Naar af Skattebeløbet omtrent 100,000 Kr. gaar tilbage til Kjøbenhavn, som udreder dem, omtrent 100,000 Kr. til Købstæderne og 1,700,000 til Landet, og naar derefter den Del, som gaar tilbage til Amtskommunerne, anvendes til Afskrivning paa de kommunale Hartkornsskatter, da vil der i Virkeligheden opnaas noget. Naar vi en Gang komme til Skatte-udforslagene, som jeg haaber ikke vil være til langt hen paa Samlingen, saa vilde jeg vistnok foretrække en fuldstændigere, klarere og simplere Reform, der fuldstændigere fyldestgør Kravene til en retfærdig Skatteopbygning. Men er der Udsigt til nogen Samstemning mellem Rigsdagen og Regeringen om en saadan Tilbagegivelse til Skatteherne af Land- og Vigningskatten, da skal jeg heller ikke nægte min Stemme til en saadan foreløbig Foranstaltning. Det var kun denne korte Bemærkning, jeg ønskede at gøre.

Konseilspræsidenten (Reedtz-Thott):

Jeg antager, at Finanslovens første Behandling snart vil være til Ende, og jeg antager ogsaa, at det vil hjælpe lidt til at bryde Forhandlingernes Langvarighed, at jeg allerede nu tager Ordet for nogle Bemærkninger, som jeg særlig vil henvende til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage). Jeg nægter ikke, at jeg er bleven noget forundret ved at høre det ærede Medlem erklære, at han aldeles ikke ønsker at optage en Debat om Fortiden. Foruden at være forundret derover, glæder det mig ogsaa, for heller ikke jeg ønsker paa

nogen Maade at optage en Debat om Fortiden. Jeg tror, man vil indrømme mig, at det er det Standpunkt, som jeg fra Begyndelsen af har stillet mig paa lige over for Repræsentationen. Men jeg kan dog ikke nægte, at der maa have ligget en vis Formodning om, at det ærede Medlem vilde have optaget en saadan Debat, siden baade de ærede Medlemmer for Kalborg (Bramsen), Fredensborg (S. Hage) og Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og jeg selv have svævet i denne Bidsfarelse, som jeg nu hører det er. Jeg beklager for saa vidt denne, som Forhandlingen ganske sikkert vilde kunne have været afstortet en Del, naar den ikke havde været, men jeg glæder mig paa den anden Side over den, fordi der derved er givet os Lejlighed til at konstatere, at der om Fortiden hersker fuld Overensstemmelse imellem os, som høre til samme Parti. — Jeg skal i denne Sammenhæng tillade mig en Ytring over for det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen), som sagde, at det kunde jo være mere ligegyldigt, hvad Ejeren af Gaarden mente om forskellige Forhold, men at det var Ministeriets Chef, det drejede sig om. Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg ogsaa er Lands-tingsmand, og jeg antager, at den samme Interesse kan snytte sig til angaaende denne Sag at høre en Landstingsmands personlige som til at høre den ærede Folketingsmands personlige Mening — som det ærede Medlem jo ganske sikkert heller ikke holder tilbage — saa meget mere som denne Lands-tingsmand maa være og maa anses for at være den naturlige Talsmand for den Del af Højre paa Rigsdagen, som har ønsket og har gennemført den Forstaelse, der har ført til de nuværende Tilstande. — Jeg mener altsaa, at dette ikke er en Debat om Fortiden, og at intet ligger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) fjernere. Det antage vi altsaa, og jeg mener, at man om dette Punkt kan bruge det gamle Schillerste Udtryk: Møren har gjort sin Pligt; Møren kan gaa. Det eneste, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds altsaa i Virkeligheden havde paa Hjerte, var at høre en Udtalelse om, hvorvidt de Anstuelser, som ere udtalte i en Artikel i Berlingske Tidende, ogsaa ere Ministerens Anstuelser. Jeg troede at have udtalt mig tilstrækkelig tydeligt om dette Punkt ved, efter at have fremført min personlige Anstuelser derom, hvilken Anstuelser falder sammen med mit Partis og i det hele med det Standpunkt, som vi i en Række Aar have hævdet, at tilføje, at noget helt andet og